

SIA

ആശംസ

കാസറഗോഡ്
ജി.വി.എച്ച്.എസ്.എസ്
ഫോർ ഗേൾസ്
സ്കൂളിലെ
ലിററിൽ കൈററ്സ്
ക്ലബ്ബ് അംഗങ്ങൾ
തയ്യാറാക്കിയ ഡിജിറൽ മാഗസിന്
എല്ലാവിധ ആശംസകളും നേരുന്നു.
കുട്ടികളുടെ സാങ്കേതികവിദ്യയിലുള്ള
അറിവ് വികസിപ്പിക്കാൻ ഇത്
സഹായകമാകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
സവിത.പി
പ്രഥമധ്യാപിക
ജി.വി.എച്ച്.എസ്.എസ്
ഫോർ ഗേൾസ്,
കാസറഗോഡ്

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ചീഫ് എഡിറ്റർ - സബ മറിയം - 9 എ

ഫാത്തിമത്ത് ഷഹല. എം. ജെ - 10 സി

തൻമയ സുരാജ് - 9 ബി

ലാവണ്യ വിശ്വൻ - 9 ബി

സ്പേഹ. സി - 9ബി

മറിയം. കെ. എം - 9 എ

ഫിദ ഫാത്തിമ. പി. എം - 9 ബി

ഫാത്തിമത്ത് അൻഷിദ - 8 സി

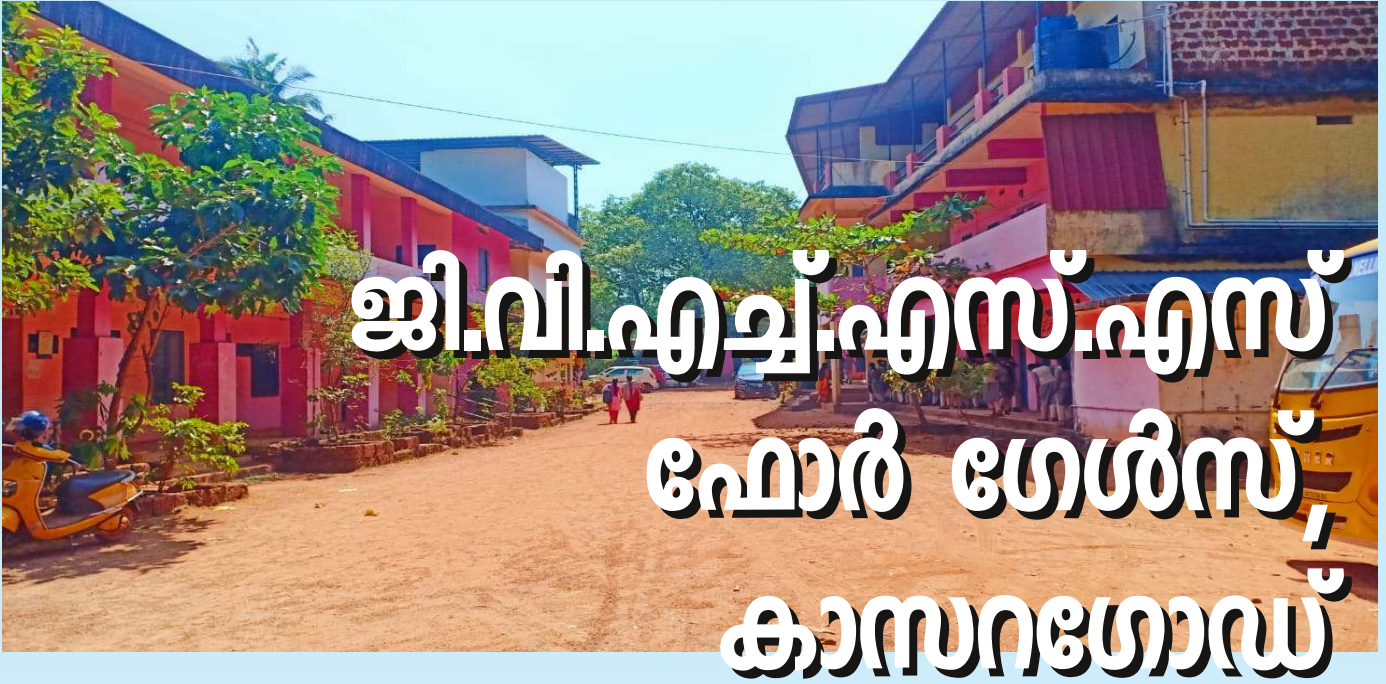
നീലിമ - 8 സി

ഫാത്തിമത്ത് നൈഫ . എ. എച്ച്. - 9 ബി

സഫ കദീജ . കെ. എ - 9 ബി

CONTENTS

1. ചരിത്രം	5
2. ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ബാച്ച് ഫോട്ടോ 2023-2026	7
3. മഴ മൊഴിയുന്നത്	8
4. ഉള്ളൂരുകങ്ങളിൽ തീർന്ന് പോയ ജീവിതം	9
5. ജീവിതം	11
6. അനുദിനം മാറുന്ന സാങ്കേതികവിദ്യകൾ	12
7. മഴത്തുള്ളി	14
8. ട്രെയിൻ യാത്ര	15
9. A New Home	16
10. Flute	19
11. The Dark Night Attacks	20
12. The Eternal Dawn	24
13. Women Empowerment	25
14. Picture 1	26
15. Picture 2	27

കാസറഗോഡ് നഗരത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്തായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു സർക്കാർ വിദ്യാലയമായ ജി.ജി.വി.എച്ച്. എസ്.എസ്. കാസറഗോഡ്. 'ഗേൾസ് സ്കൂൾ' എന്ന പേരിലാണ് പൊതുവെ അറിയപ്പെടുന്നത് 1974-ൽ സ്ഥാപിച്ച ഈ വിദ്യാലയം കാസറഗോഡ് ജില്ലയിലെ ആദ്യ സർക്കാർ ഗേൾസ് വിദ്യാലയമാണ്.

കാസറഗോഡ് മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിൽ കടൽത്തീരത്തുനിന്ന് ഏകദേശം അര കിലോമീറ്റർ കിഴക്കുഭാഗത്തായി നെല്ലിക്കുന്ന് എന്ന

റവന്യൂ ജില്ല കാസറഗോഡ്
വിദ്യാഭ്യാസ ജില്ല കാസറഗോഡ്
ഉപജില്ല കാസറഗോഡ്
ലോകസഭാമണ്ഡലം കാസറഗോഡ്
നിയമസഭാമണ്ഡലം കാസറഗോഡ്
താലൂക്ക് കാസറഗോഡ്
ബ്ലോക്ക് പഞ്ചായത്ത് കാസറഗോഡ്
തദ്ദേശസ്വയംഭരണസ്ഥാപനം കാസറഗോഡ് മുൻസിപ്പാലിറ്റി
പ്രധാന അധ്യാപിക സവിത.പി
പി.ടി.എ. പ്രസിഡണ്ട് നാഷിദ് പുരണം
എം.പി.ടി.എ. പ്രസിഡണ്ട് ഖദീജത്ത് സെക്കിയ

പ്രദേശത്ത് ഗവ. വൊക്കേഷണൽ ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂൾ ഫോർ ഗേൾസ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ബഹു: ചാക്കിരി അഹമ്മദ് കുട്ടി വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിയായിരുന്ന കാലത്ത് അനുവദിച്ച ഈ സ്കൂൾ 1974-ൽ ജസ്റ്റിസ് യു എൽ. ഭട്ട് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. 1982 - ൽ ടൗൺ യു. പി. സ്കൂളിന്റെ കെട്ടിടത്തിലാണ് ഈ സ്കൂൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്.

മുൻസിപ്പാലിറ്റി അനുവദിച്ച 70 സെന്റ് സ്ഥലത്ത് സ്വന്തമായി കെട്ടിടം പണിത് 1982 - ൽ പ്രവർത്തനം ഇപ്പോഴുള്ള സ്ഥലത്തേക്ക് മാറ്റുകയും ചെയ്തു. 1994 - ൽ വൊക്കേഷണൽ ഹയർ സെക്കന്ററിയും, 2004 - ൽ ഹയർ സെക്കന്ററിയും സ്കൂളിനനുവദിച്ചു കിട്ടി. 2006 -07 അദ്ധ്യയന വർഷം മുതൽ ഹൈ-സ്കൂളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം ക്ലാസുകൾ കൂടി ആരംഭിക്കുകയുണ്ടായി.

2023-26 ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ബാച്ച്

മഴ മൊഴിയുന്നതും

കുളിരു കാറ്റുമായ് വന്നു
ആദ്യം എന്നെ തഴുകി
വെള്ളി കൊലുസുമിട്ടു വന്നു
കാതിൽ ചിലും ചിലും മന്ത്രിച്ചു

സഹ്യപർവ്വതങ്ങളുടെ മുകളിൽ
ആരോ ഗർജ്ജിച്ചു
പതിയെ കുന്നും നിലവും നനഞ്ഞു
എന്റെ കണ്ണിൽ അവ രത്നം പോലെ തിളങ്ങി

പച്ചപ്പട്ട് പുതച്ചവളും നനഞ്ഞു
സുന്ദരി മയിലും നൃത്തമാടി
കണ്ണനും ഓടിയൊളിച്ചു
മാമ്പഴം താഴെ വീണു

ഇത്രയും കാലം ദുഃഖം ഉള്ളിലൊതുക്കി
ഇന്നിതാ പൊട്ടിക്കരയുന്നു
മനസ്സിലായില്ല ഇതിനർത്ഥം
വിദ്യ നേടിയ മനുഷ്യനും

ആ കരച്ചിൽ നാം ആനന്ദിക്കുന്നു
ജനിച്ചനാൾ മുതൽ കൂടെയുണ്ട്
എന്നിട്ടും മനസ്സിലായില്ല
മഴ മൊഴിയുന്നതെന്തെന്ന്.....

ശ്രീയ പി.ബി
10 ബി

ഉള്ളൂരുകങ്ങളിൽ തീർന്ന് പോയ ജീവിതം

മത്തായി ചേട്ടൻ തന്റെ ജോലിക്കു പോകുവാൻ വേണ്ടി വീട് പൂട്ടി ഇറങ്ങുമ്പോൾ മു-റ്റത്ത് എവിടെയോ വെച്ച് കണ്ട് മറന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ. ഒരു കുഴിയിലേക്ക് ആണ്ടു പോയതുപോലെയുള്ള കണ്ണുകൾ, എത്രയോ കാലമായി ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ട് എന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാം തോലുമായ ശരീരം, കറുത്ത് കരിവാളിച്ച മുഖം. സഹായം തേടാനായി വന്നതുപോലെ അയാൾ ഒരുനോട്ടം നോക്കി. ആളെ മനസ്സിലാവാതെ മത്തായി ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു : "ആരാ." ഇടറുന്ന ശബ്ദവുമായി അയാൾ പറഞ്ഞു "ഞാൻ തെക്കേപ്പുരയിൽ ഭാസ്കരൻ". അയാളുടെ ശബ്ദവും പേരും കേട്ടതോടെ മത്തായി ചേട്ടന് ആളെ മനസ്സിലായി. അന്ന് ആറാം ക്ലാസ്സിൽ നിന്ന് പ്രാദേശിക കാരണം സ്കൂൾ പഠനം നിർത്തേണ്ടി വന്നവൻ, എന്തിനും ഏതിനും തന്റെ കൂടെയുണ്ടായവൻ. മത്തായി ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു "ഭാസ്കരാ, നിന്റെ കോലമാകെ മാറിപ്പോയല്ലോ, എത്ര നാളായി അല്ലേ കണ്ടിട്ട്" അയാൾ ശരിയെന്ന് നടിച്ചുകൊണ്ട് തല കുലുക്കി. പുറത്തേക്ക് വെച്ച കാലുകൾ മത്തായി ചേട്ടൻ തിരിച്ചെടുത്തു. തന്റെ സുഹൃത്തിനെ സൽക്കരിക്കാൻ വേണ്ടി പൂട്ടിയ പൂട്ട് തുറന്നു. തന്റെ സുഹൃത്തിന് ചായയും പലഹാരവും കൊടുത്ത് സൽക്കരിക്കാൻ അയാൾ മറന്നില്ല. വിശേഷം അന്വേഷിക്കവെയാണ് ഭാസ്കരൻ തന്റെ വേദനകളുടെ കെട്ടിച്ചിട്ട്. അന്ന് പഠനം നിർത്തേണ്ടി വന്നത് രണ്ട് കാരണങ്ങളാലാണ്. അച്ഛന്റെ മരണവും കുടുംബത്തിന്റെ ഭാരം ഇനി താൻ ആണ് ഏൽക്കേണ്ടത് എന്നായതുകൊണ്ടും. മൂന്ന് അനുജത്തിമാരാണ് ഭാസ്കരനുള്ളത്. അച്ഛന്റെ മരണത്തോടുകൂടി ആ ചുമതല എല്ലാം എന്റെ തലക്ക് ആയി, അന്ന് മുതൽ പണിയെടുത്തത് പെണ്ണുമാരെ കെട്ടിച്ച് അയക്കാനും അമ്മയെ പൊന്നുപോലെ നോക്കുവാനുമായിരുന്നു. ഭാസ്കരൻ തുടർന്നു. അവരാരും തന്നെ എന്റെ വേദനകളെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചില്ല. എന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളെ കുറിച്ചും. അവരാഗ്രഹിച്ചതെല്ലാം താൻ നടത്തി കൊടുക്കുമായിരുന്നു. അതിനിടെയാണ് മുത്ത അനുജത്തി ഒരാളുമായി ഇഷ്ടത്തിലായത്. നല്ലവനാണെങ്കിൽ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ കെട്ടിച്ചയച്ചേനെ. പക്ഷേ ഇവൻ. "അവനെതായിരുന്നു കുഴപ്പം?" മത്തായി ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു. "കള്ളും കഞ്ചാവും പെണ്ണു പിടിത്തക്കാരനുമായവനെ ഞാൻ എന്ത് വിശ്വസിച്ച എന്റെ അനുജത്തിയെ കൈപിടിച്ച് കൊടുക്കും". "ഞാൻ എത്ര പറഞ്ഞാലും അവളോട്ട് വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല, ഞാൻ അവരുടെ കല്യാണം മുടക്കാനായി പറയുന്നതാണ് എന്നാ അവൾ പറഞ്ഞത്. അവസാനം , എന്റെ അമ്മയും പറഞ്ഞു. നീ അവളെ അവന് കെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ പൊന്നു പോലെ നോക്കും എനിക്ക് വിശ്വാസം.....ഞാൻ പറഞ്ഞത് അമ്മ പോലും വിശ്വസിച്ചില്ല അവരുടെ കല്യാണം മുടക്കാൻ ഞാൻ കെട്ടി ചമച്ച് പറയണ കഥ എന്നാ എല്ലാവരും പറഞ്ഞത്. അവസാനം മനസ്സിലാ മനസ്സോടെ എനിക്ക് ആ കർമ്മം നിറവേറ്റേണ്ടി വന്നു. ആദ്യം ആദ്യം എല്ലാം അവൻ അവളെ സ്നേഹത്തോടെ പൊന്നു പോലെ നോക്കി. പിന്നീട് അവൻ അവന്റെ തനി സ്വരൂപം പുറത്തെടുത്തു. അവളെ അടിക്കാനും ഉപദ്രവിക്കാനും മറ്റു പെണ്ണുങ്ങളെ മുറിയിൽ കൊണ്ടു വരാനും തുടങ്ങി. അവൾക്ക് വെറും ഒരു വേലക്കാരിയുടെ സ്ഥാനമായിരുന്നു അവിടെ. അങ്ങനെ ഒരിക്കൽ അവർ തമ്മിൽ ഒരു തർക്കം ഉണ്ടാവുകയും അവൻ അവളെ തലക്കെട്ടിച്ച് കൊല്ലുകയുമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവരായതുകൊണ്ട് തന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി വാദിക്കാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ സമയവും എന്റെ അമ്മ എന്നെ തന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തി. "ഇതൊക്കെ അറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ നിനക്ക് പറഞ്ഞു" എന്നായിരുന്നു ഞാൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. അവളുടെ വേർപാട് അക്ഷരത്തിൽ വീടിനെ തളർത്തിയിരുന്നു.

ഒരുപാട് ദിവസം ഞാൻ പണിക്ക് പോയില്ല. എനിയും പോവാതിരിക്കാൻ പറ്റില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കി ഞാൻ പോവാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ മറ്റു രണ്ട് അനുജത്തിമാരും നന്നായി പഠിച്ചു. നന്നായി ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു. അവർക്ക് പുറം രാജ്യത്ത് ജോലി ലഭിച്ചു. അവർ അമ്മയെ കൊണ്ടുപോയി, എന്നെ കൊണ്ടു പോകുമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ ഞാൻ അവർക്ക് ഒരു ഭാരമായിരുന്നു. കാരണം അതിനുശേഷം ഒരു അനക്കവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദ്യമോക്കെ

എനിക്ക് കത്തയക്കുമായിരുന്നു പിന്നെ അതും ഇല്ലാതായി. ഞാൻ എനിക്കുവേണ്ടി ഒരു പെണ്ണിനെ അന്വേഷിച്ചു. ഇവനൊക്കെ ആർ പെണ്ണ് കൊടുക്കാൻ , പോടാ എന്ന് പറഞ്ഞ് പലരും എന്നെ ഓടിച്ചു. അവസാനം പെൺ പിടിത്തക്കാൻ എന്ന് പേരും വന്നു. ആരോരുമില്ലാതെ ഇങ്ങനെ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞപ്പോഴാണ് നിന്നെ കുറിച്ച് കേട്ടതും ഇവിടെ വന്നതും. എന്റെ ഈ ആയുസ്സ് കാലം മുഴുവൻ ഞാൻ പണിയെടുത്തത് എന്റെ അമ്മയ്ക്കും അനുജത്തിമാർക്കും വേണ്ടിയായിരുന്നു. പക്ഷേ അവർക്ക് ഞാൻ ഒരു ഭാരമായി. മത്തായി സഹതാപത്തോടെ ഭാസ്കരനെ നോക്കി. അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണുനീർ താര താരയായി പോയി. ഇതെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ സഹതാപം തോന്നിയ മത്തായി അവൻ തന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ഇടം നൽകാൻ തീരുമാനിച്ചു. "നിനക്ക് ഞാനുണ്ട് കൂടെ, എന്റെ ഭാര്യ മക്കളും അവളുടെ വീട്ടിലാ താമസിക്കുന്നത്, നിനക്ക് ഇനി മുതൽ ഇവിടെ തങ്ങാം". ആരോരുമില്ലാത്തവൻ ദൈവം ഉണ്ടെന്നാണ് പൊതുവെ പറയാൻ. ഇവിടെ മത്തായിക്ക് ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനമായിരുന്നു ഭാസ്കരന്റെ മനസ്സിൽ. അങ്ങനെ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു പോയി . ഭാസ്കരൻ അമിതമായ ഒരു അസുഖം പിടിപ്പെട്ടു. ചികിത്സയിലൊന്നും തന്നെ മാറാൻ സാധ്യതയില്ലാത്ത രോഗം. മത്തായി തന്റെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി അവനെ ചികിത്സിച്ചുവെങ്കിലും അസുഖം മുർച്ചിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അവസാനമായി ഭാസ്കരൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകളായിരുന്നു ഇത് "ആരോരുമില്ലാത്ത നേരത്ത് എന്നെ നീ നോക്കി , അസുഖം വന്നിട്ടും നീ എന്നെ കൈ വിട്ടില്ല , എന്റെ അധ്യായം തീരാനായി. ദൈവം നിനക്ക് കനിയും , ചെയ്തു തന്ന എല്ലാ ഉപകാരത്തിനും നന്ദി" എന്ന് പറഞ്ഞ് കൈകൾ കുപ്പിയ ഭാസ്കരന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും അവസാനമായി പൊഴിയുന്ന കണ്ണുനീർ പുറത്തുചാടി. മത്തായി ഒരു പാട് കരഞ്ഞു. അവസാനം ഭാസ്കരന്റെ കർമ്മങ്ങളും നടത്തിയത് മത്തായിയാണ്. "ഒരു ആയുസ്സ് കാലം മുഴുവൻ ചോരനീരാക്കി ആർക്കുവേണ്ടിയാണോ പണിയെടുത്തത് അവരിന്ന് തിരിഞ്ഞ് നോക്കാൻ ഇല്ല"

"ഭാസ്കരൻ എന്ന അധ്യായത്തോട് വിട പറഞ്ഞ് മത്തായി തന്റെ ജീവിതം തുടർന്നു"

ഒരിക്കലും മറക്കില്ല ആ വിശ്വരൂപത്തെ , ആ കഠിനാധ്വാനിയെ, ആ സ്നേഹത്തിനെ

ഹാജറ മർവ
10 ബി

ജീവിതം

അമ്മയിൽ നിന്ന് അകന്നു
ഞാൻ വീണത് ഭൂമിയിൽ
എന്നെ കണ്ട ലോകം-
സന്തോഷിച്ചു
മണ്ണ് എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചു
വേനൽ കാലം വറ്റി വരണ്ട
കിണറും പുഴയും കുളവുമെല്ലാം
എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചു
എന്നെ കണ്ട ജനങ്ങൾക്ക്
നിധി കിട്ടിയ സന്തോഷം
കുട്ടികളെല്ലാം-
ആർപ്പുവിളിയിൽ
കൂടയും ചുടി നടന്നു
എന്നാൽ അതിവൈകാതെ
ജനങ്ങൾ എന്നെ വെറുത്തു
പക്ഷെ ചെടികളും മരങ്ങളും
സന്തോഷത്തോടെ എന്നെ -
അതിഥിയായി സ്വീകരിച്ചു
വൈകാതെ ഞാൻ കടലിൽ -
പ്പോയി മറ്റുള്ളവരുടെ കൂടെ കിടന്നു
വേനൽ കാലത്ത് വീണ്ടും ഞാൻ
അമ്മയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
ഓർക്കുവിൻ മനുഷ്യരെ
മഴയ്ക്കുമുണ്ട് ജീവിതം.

ഷെസ്ന ബി.എസ്
8 എ

അനുദിനം മാറുന്ന സാങ്കേതികവിദ്യകൾ

സാങ്കേതിക വിദ്യകൾ അനുദിനം തോറും മാറിമാറി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് പണ്ടത്തെ കാലത്തുനിന്നും ഇക്കാലം എത്രയോ വികസിച്ചിരിക്കുന്നത്.

. ഇന്റർനെറ്റ്, മൊബൈൽ ഫോൺ, കമ്പ്യൂട്ടർ ഇവയൊന്നും നമ്മൾ മുൻ കാണുന്നത് തന്നെ കുറവായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ അതൊക്കെ ഇല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജീവിതം തന്നെ ദാരിദ്രത്തിലാവും.

നമ്മുടെ ലോകം തന്നെ സാങ്കേതിക വിദ്യകളാൽ വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ നാം ജീവിക്കുന്നത് ന്യൂജനറേഷൻ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. മൊബൈൽഫോൺ, കമ്പ്യൂട്ടർ, ഇന്റർനെറ്റ് എന്നിവയൊക്കെ നമ്മളുടെ ജീവിതത്തിന് ഗുണം ചെയ്യുന്നുണ്ട് ഏത് ദുഃഖത്തിലുള്ളവരെയും നേരിട്ട് മൊബൈലിലൂടെ നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുന്നു. അതുതന്നെ എത്ര അദ്ഭുതകരം. ഏത് സ്ഥാനങ്ങളിലും നടക്കുന്ന ദുരന്തങ്ങളും പ്രളയവും കൊലപാതകവും അറിയാൻ നമ്മൾ ആ സംസ്ഥാനം വീക്ഷിക്കാൻമെന്നൊന്നും ഇല്ല. വാർത്തവഴി എല്ലാം നമ്മളുടെ കൺമുമ്പിൽ നമ്മൾക്ക് കാണാൻ വിധത്തിൽ എത്തുന്നുണ്ട്. ഇന്ന് നമ്മൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന മൊബൈൽ ഫോണൊന്നുമല്ല രണ്ട് മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷം നാം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഓരോ സെക്കന്റിലും നമ്മുടെ സാങ്കേതിക വിദ്യ മാറി മറയുകയാണ്. ജോലി ചെയ്യാൻ പോലും ഞങ്ങൾ വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽ പോകണമെന്നില്ല. എല്ലാ ഇന്റർനെറ്റ് വഴി ലാപ്ടോപ്പിലൂടെയും കമ്പ്യൂട്ടറിലൂടെയും നമ്മൾക്ക് ചെയ്ത് ശമ്പളം നമ്മുടെ ബാങ്ക് വഴി നമ്മളെ തേടിയെത്തും. ബാങ്കിലൊക്കെ മുൻ ക്യൂനിന്നിട്ടായിരുന്നു നമ്മൾ പണമിടപാടുകൾ നടത്തിയിരുന്നത്. ഇന്നാകട്ടെ ടോക്കൺ സംവിധാനം ഉണ്ട്. അത് എടുത്ത് നമ്മൾ അവിടെ ഇരുന്നാൽ മതി. ലെയിൻ നിൽക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

കൃഷി ഭൂമികൾ ഉഴുതുമറിക്കുന്നത് പണ്ട് കാലത്ത് കലപ്പ ഉപയോഗിച്ചും കാളയുടെ സഹായത്തോടെയുമാണ്. എന്നാൽ ഇന്ന് ട്രാക്ടർ വഴി ഒരു പണിയുമില്ലാതെ നിലം ഉഴുതുമറിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നു. കർഷകർ പോലും. ഇപ്പോൾ ഹൈട്രാക് ആയി മാറി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സ്കൂളുകളിലാകട്ടെ പഠനമുറി പോലും ഹൈട്രാക് ആയി മാറി. നല്ല സുഖത്തോടെ ഫാനിന്റെ കാറ്റും കൊണ്ട് പഠനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ കൺമുമ്പിൽ പ്രൊജക്ടർ വഴി കുട്ടികൾക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഐ.ടി പിരീടുകളിൽ നേരിട്ട് കുട്ടികളെ കമ്പ്യൂട്ടറുമായി ഇടപഴകാനുള്ള അവസരം ഒരുക്കുന്നു. കുട്ടികൾക്ക് ആവശ്യമായ നോട്ടുപ്പോലും പി. ഡി എഫ് വഴി ലഭിക്കുന്നു. പഠനത്തിനുള്ള എല്ലാ വിധ സൗകര്യങ്ങളും ഇന്ന് കുട്ടികൾക്ക് ഉണ്ട്.

വീടുകളിൽ അമ്മമാർ കഷ്ടപ്പാടുകളില്ലാതെ തുണികൾ വാഷിംഗ് മിഷനിലിടുന്നു. അലക്കുകയൊന്നും മിക്ക വീടുകളിലും നാം ഇന്ന് കാണുന്നത് ചുരുക്കമാണ്. അരയ്ക്കാൻ അമ്മിക്കല്ലിനെ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന കാലം മാറി മിക്സിയും ഗ്രൈന്ററും രംഗത്ത് വന്നിരിക്കുന്നു. മുൻ പത്രം വഴി

വായിച്ചിരുന്ന വാർത്തകൾ ഇപ്പോൾ ടി.വി വഴി കൺമുറിൽ കാണാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

നയന. ആർ
10 സി

മഴത്തുള്ളി

ഇത്രയും ചഞ്ചലമായൊരു ഭൂവിൽ
 വരാൻകിട്ടി എനിക്കൊരുവരും
 സുന്ദരമായ തുള്ളികളാൽ
 ഏവർക്കുമാശ്വാസമേകാൻ
 മേഘദൂതൻ
 പറഞ്ഞയച്ചതാണെന്നെ
 പ്രമനോഹര വിലാസങ്ങളേകി
 ആശ്വാസത്തിന്റെ കുളിർമയേകി
 ജീവന്റെ ശ്വാസം
 നിലയ്ക്കാതിരിക്കാനായി
 ഗഗനദേവൻ
 നൽകിയതാണെനിക്കീവരും
 പിഞ്ചോമനകൾക്ക്
 കുളിച്ചുരസിപ്പാനായി
 ചെറുമലരുകൾക്ക്
 ആർത്തുല്പസിപ്പാനായി
 ഞാനിന്നു
 പൊഴിയുന്നുനറുതുളളികളായ്
 മൊഴിയുന്നു മൊഴിയുന്നു ഞാനെൻ
 വരും
 ഇതിൽ പരം വരും ആർക്കുണ്ട്
 ഭൂവിൽ
 വരങ്ങളാൽ എന്നെ മറികടക്കാൻ
 ആരുണ്ട് ഭൂവിൽ?
 വെള്ളിനടുവിൽ
 കോർത്തനറുമുത്തുകൾ പോലെ
 ഞാൻ
 പെയ്തു തിമിർക്കുന്നു

ഭൂവനമാകെ.....

പുതുമണ്ണിന്റെ ഗന്ധം വാരിവിതരുന്നു മണ്ണിലാകെ.....
 നനവോടുമുത്തുന്നു വാടിക്കരിയുന്ന സസ്യങ്ങളെയൊക്കെ.....

**നയന. ആർ
 10 സി**

ട്രെയിൻ യാത്ര

കുതിച്ചു പറയുന്ന ട്രെയിനിന്റെ
ഇരമ്പിയാർക്കുന്ന ശബ്ദം
തടവറയിലെ ജീവിതത്തിന്റെ
നിശ്വാസശീതങ്ങൾ.

ആഗമനം കാത്തിരിക്കുന്ന
അമ്മമനം ഒരുകണങ്ങളുടെ
അണിയറയിലെ ചന്തമാണ്.

അടുത്തിരിക്കുന്നവരുടെ മുഖങ്ങളിലെല്ലാം
വ്യത്യസ്ത ഭാവങ്ങൾ.

ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുന്നതിനിടയിലെ ഇടവേളയിൽ

കണ്ടുമുട്ടുന്നവരെ പുഞ്ചിരി കൊണ്ടും

നർമ്മസല്ലാപം കൊണ്ടും

വാക്ചാതുരി കൊണ്ടും

നേരിടുന്ന മനുഷ്യമനസ്സുകൾ.

ഒരിക്കലും കൂട്ടിമുട്ടാത്ത

സമാന്തര രേഖയിലൂടെയുള്ള

യാത്ര തുടരുകയാണ്.

പശ്ചിമദേശത്തെ അശാന്തതയിൽ

നഷ്ടമാവുന്ന വസന്തങ്ങൾ

തിരഞ്ഞുപോകുന്ന

കുഞ്ഞുപൈതങ്ങളുടെ

തേങ്ങലുകൾ പോലെ

അകം പൊള്ളുന്ന അനുഭവച്ചുടിൽ

വെന്തുന്നീരി പാടുന്ന

പരദേശി പാട്ടിന്റെ ഈണം

അനുകരിക്കാൻ ഏറെ പ്രയാസമെങ്കിലും

മനം അതിൽ ലയിച്ചു പോവുന്നു.

ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിലും തനിച്ചാവും പോലെ

ഏകാന്ത ചക്രവാളത്തിലേക്ക്

മനസ്സ് തീരം തൊടുന്നു.

സി.കെ മദനൻ

എച്ച്.എസ്.ടി (സോഷ്യൽ സയൻസ്)

A New Home

It was a stormy night in London. The roads were wet, and it seemed like the vehicles could slip anytime. But none of those were of any concern to Little Lila, for they had a nice sheet above them in the lane. They could see people running, alone or with their families or friends, to get into shelter. Lila longed for a nice family who would take her to adventures all the time. She was unfortunate and was born an orphan with none to take care of her, and was sent to the orphanage, from which she escaped a few days ago because they're not giving her enough adventures and Little Lila hates sitting in a quiet room and learning.

Looking away from the people and tying her long brown hair in a bun, she started calculating the distance of an x marked in map from a magazine that one of her kittens got from the streets.

"Spotty, are you sure this is quite far away yet attainable?" She asked, turning her emerald green eyes towards a grey kitten with spots on its back, "It looks quite near to London, look there's only a pinky finger distance between the dollar store in front of us and the treasure" she pointed, keeping her pinky finger to close the distance between the two points on the map. The little kitten Spotty, however, was seemingly clever than Little Lila. It pointed its tiny paw at the point in the far right bottom of the map in the magazine, and Lila read it out loud, "It says, one centimetre equal to five kilometres! Five! Why, the distance between us and the destination is almost 5 centimetres itself!" She cried, reading out what was pointed under the little paw. "That is five times five, twenty-five kilometres! My kittens, it's going to be a great long adventure!"

Lila got up, her hair falling, and she walked towards a plastic bag in which she had a few supplies, all of which either from her orphanage or nicked from the streets by her kittens. Just as she sat down to draw out the distance between them and their destination in a more elongated and enlarged way, she heard footsteps towards the lane. Fear pulsing through her veins, she gathered all her kittens and went into a far corner, not moving her eye from the opening of the lane. Just as she sat down with four of her kittens, one of them, an orange gold who had a bright mood just like its colour, ran towards the opening.

"Ginger! No, come back!"

The golden kitten, Ginger it seems, came back but with a companion. An elegant looking black cat with eyes shimmering gold. The cat was clutching a parchment in its mouth.

"Shadow, it's you," she said with a sigh of relief as she figured out what it was. "Come to think of it, I wonder why I didn't notice you gone, sneaky little kitten..." She got up and walked the crossed the distance between them. "What is it that you're holding?" she stretched out her hand, and the black cat dropped it on her hand.

"Why, this is fantastic!" It truly was, for she was holding the map she was trying to draw, an elongated and detailed map towards their mysterious treasure! Excited and overjoyed, she squeezed the Shadow into a hug, which got the other kittens sulking. "Come on, everyone. Let me hug all of you because we're all on this adventure together!". Just as she said that, all the kittens launched onto her, and they got in a big, warm hug. A snowy white, elegant kitten with eyes bright blue was cuddling at giggling Little Lila's neck when, yet again, they heard footsteps. She ran towards a corner again with her kittens. She was quite a bit sure the person saw her.

"Did I hear someone in here?"

It was the voice of, according to Lila, a middle-aged man. Terrified yet curious, she peeked to see the man, and the kittens followed suit. The man at the entrance caught a glimpse of them just as they turned back to hide. The man chuckled and came a few steps inside, keeping aside the umbrella he was carrying, "What are you doing all alone, dear? Do you not have a home?". The voice seemed kind to Little Lila, and she peeked yet again and shook her head as a no. One of her kittens, a grey with stripes, got out of her hold.

"Tiger, wait, don't!"

The cat named Tiger walked towards the man and examined the man, and then it stroked its head on the man's leg. Lila looked at her kitten and the at the man. It seemed she could trust the man, according to her kitten. Just at that moment, the man knelt down and stroked the grey kitten softly and spoke,

"Tiger, is it?"

Lila was staring, but she nodded.

"And this is Ginger," she pointed at the gold little kitten "and this is Shadow," she pointed at the black cat "and this Fluffy," she pointed at the white, elegant cat, "Shadow and Fluffy are twins and they're the oldest." Then she pointed at the grey one with spots, "This is Spotty, and that," pointing at the grey with stripes, "is Tiger, as you know. "

"How wonderful little names and kittens. And what is your name?"

"My name's Lila, Lila Jeanette."

"What a charming name," he smiled, "and I'm Henry, Henry Jackson."

Lila stared at him for a second and asked, "How come you knew we were here, sir?"

"Ah," Henry sat down, "I had finished my work and was on my way home

when I heard a sound of a little girl giggling and a few meows." Little Lila giggled at that. Her kittens, too, got quite comfortable with Henry. Lila stopped to look at Henry. Henry had dark hair, which was turning grey at the roots, and warm brown eyes. He was wearing a casual shirt and sweatpants, way better than Lila's old ragged T-shirt she was wearing. And although he seemed well fed than her, Henry seemed distressed and very thin. She wanted to ask if he had a family or not when,

"Are you alone, Lila?"

She suddenly looked at his face. It took a few seconds for her to get in the question. She shook her head as a no and said, "I have my kittens as my family," she smiled at her kittens and looked back at Henry. "How about you? Do you not have a family, sir?" She asked innocently.

He hesitated, "I did, but now, no." Henry looked down. He seemed a bit under the clouds. "I lost my family, my wife and my son, in a car crash around a week ago." Lila had a hand on her mouth.

"I'm sorry at your loss, sir,"

There was quite an awkward silence for a few moments. Henry was thinking about his family he lost, and Little Lila was wondering about her parents, whom she never saw. Henry looked at Little Lila and decided to break the silence.

"Lila, why don't you come home with me? You and your kittens... I can give you a home and—"

"Come with you?"

"Yes, and we could be each-other's family—"

"Each-other's family?"

Excitement had filled Lila. This was the first time someone offered her a home and family. Henry smiled and nodded. Lila stood up and jumped around in joy.

"I'm finally going to have a family!"

Henry looked at her.

"No, you already do have a family now."

Lila was super happy. She gathered up her map and other supplies and handed them to Henry, who examined them. "You were planning for an adventure?"

Lila nodded. Henry took a moment, and then he stood up, held Lila's hand, and started walking.

"We will surely go on this little adventure of yours, I promise you..."

Lila looked at Henry, her new father, and hugged him, although, as a 6 year old, she was only waist length for Henry.

"Thank you," she said, and they walked off towards Lila's new home with her new family, her kittens following happily.

Zaba Maryam
9A

Flute

My wounded marks
arise the enchanted
vibrant notes
It feels me ailing
but takes you in the world of
imagination
Sorrowful or delightful
might have heard or
listen with a deep heart in the
deepest jungle emerges
lullabies and lovely songs
together we sing
with green tubes turns in to
yellowish brownish
Only gets back beauty
and life with a win touch of
your tender fingers
If you are a musical lover
Or in the blue hands of
Idol little Krishna

Anasuya. N
HST (English)

THE DARK NIGHT ATTACKS

That darn Lilith. Always such an influencing maniac. I can't stand how she always gets everything she desires it's simply ridiculous that people fall for her long dark hair and the menacing smile. I guess you could call her my nemesis.

"Jane Maurier".

I bolt up and sit straight shoot. I must've got distracted. Mrs. Honey caught my eye and I started at hers in a guilty fashion. But then I noticed someone else behind her. Someone I know so well. it's when her grey eyes caught mine I understood who it was Lilith

"Ahem, miss Jane Maurier, are you hearing me?". curse my head, I got distracted again. "Yes ma'am. My dear old manager Mrs. Honey who is so fond of my pretty names is. I wonder which type of dress I am to wear next. "did we get some sort of new proposal or something?". I ask with a voice that seemed more nervous than I was. "no we did not. But," Mrs. Honey paused, "we got request if we could reshoot your previous video." wait, what?". Unbelievable. "reshoot?" I couldn't help blurting out. This was ridiculous. If there's one thing I hate as a model, its this. I hate reshooting. Especially if the dresses were so uncomfortable

"well, I am sorry dear. I tried asking if Lilith could do it instead but they seem to think your blond hair would the dress more than her black one.

It was now my turn to proud. This is where I always win over Lilith. It seems almost every brand prefers my blond over her black. Even though Mrs. Honey does all she can to get Lilith on the front pages, it doesn't seem to work. And for some weird reason, Lilith near tries influencing anyone with that menacing smile to get to the front pages. As if she doesn't want to.

Well, who cares? "when are we starting, ma'am?" ask. "Do we have a deadline?" "fortunately for you, Miss Maurier. The deadline's not until a few weeks. But as I always say, the sooner eight now". I really hate the way she just wants to be ask for

some time, when.

“Mrs. Honey, I think she’d better have a small nap before starting. It might help her preparing herself since this is a reshoot. Miss Maurier tends to dislike reshooting, isn’t that right, miss. Maurier?”

that was totally out of the blue. I can’t believe Lilith actually wants me to rest. Wonder if she bathed with holy water or something. But I can’t stand agreeing her. I stand up. “Its alright, miss moon. I think we may start now. I’ll be alright.”

“No, I think Lilith’s right. Why don’t you take a nap? it’ll make you feel better”. Mrs. Honey interfered. I glared at Lilith. She had her everlasting smile on her face. I sat myself down and put on a bright smile and said, “thank you,” and turned my chair to done off right on my table. To be honest. I’m one of those people who find tables a better bed than beds themselves

The next thing I remember is waking up with my hand in pain. I looked at my hand too see some bite mark. BITE MARK?. I didn’t know snakes were around oh, wait, I had my bullet pins lying around the table. Must be their fault. I get up wash my hand cheek the time. that’s when I realist, I hadn’t napped, I literally slept. It was around 5 in the evening as I slept and now its midnight. I slept for a creepy 7 hours straight! I get up and put my coat on and walk outside. For some reason I feel like I wanted to walk around. Strange but I just feel there’s no security. Too strange. But I just couldn’t stop. that’s when I suddenly remember about the murders in the night. Oh yeah time to go back.

Recently, there has been a lot of missing and murders going on, all during the night the paper started reporting them as the dark night attacks because they all seemed to be happening after midnight in some sort of crude dark area. I grasped the bruise in my hand due to it’s sodden striking pain. Come on Jane, just a walk around he building. No crude placer. I started again to the door and out. I went. It was a very dark night, alright. I felt like I wanted to go inside but it felt so good outside too. I started walking around the building again. This is weird. Suddenly to my horror, I heard footsteps behind me. I turned back and I let a sigh in relief. It was Lilith. But her face fold me that I might have to re-inhale my sigh. Her creepy smile looked even creepier in the dark. I held my breath.

“what’s the matter?” she asked in her sing-song voice. For some reason it was creeping me out.”let me help you with your hand it seems to be bleeding.” I didn’t even have time to step back when she took my arm to her lips and started sucking the blood out of it. It was agonising. I picked her, pushed her. She isn’t budging. Darn you, maniac. I tried screaming but she had covered my mouth. She was staring at me with those ridiculous red eyes. So this is how she was so influencing. A vampire. I bit her hand and she was started for my neck. “what the hell are you? What do you want from me?” I shouted. Her sing-song voice had turned creepy and croaky as she said, “I want to get rid of you. I am going to get rid of everyone that keeps me from getting what I want and you’re one of them!”

That clicked something. All the deaths were of people connected to Lilith. Bloody hell. This is getting out of hand.

Don't tell me, you were the one causing the dark night attacks? I had started shinning. Took so long there. Yes, it was. She sneered. She was a total maniac. I tried a really weird move I suddenly remembered from Jackie Chan and I somehow held her to the ground and yelled, HELP!, HELP!. Right after that, I heard the security come and with in the blank of an eye, Lilith was gone. she’s gone. where did she go?

**Zaba Maryam
9A**

THE ETERNAL DAWN

I am like the light
sent to wake the organisms
I am the beautiful time that
radiates energy to every soul

My arrival is a goodbye
to the dust
I allow the little kids to
come out and play
I am one precious kind
spreading rays of sunshine

I come every mornings
embellishing the earth
The everlasting visits of mine
are always worth everything

I gain immense of peace, love
and trust that strengthens me
The way I shower brightness
is an embrace to the world

So with love,
always shining brighter and harder

Marwa Mariyam
9A

WOMEN EMPOWERMENT

A Woman have to face a lot of problems in this society. Women didn't get any freedom when compared to men. But still women has achieved in many fields. Like science, technology, cinema, administration, etc. Women are the seal empower of the society. Women's empowerment is the essential one.

A women has many restrictions since her childhood. Now-a-days a girl child had to face so many problems. Physically and mentally.. When compared to the old society the new society has many changes. In the medical period, evil practises like sati, child marriage, etc. existed. Women had no place in the administration. Low social status. Physically she had to face many problems. Women education was restricted. Mentally they were fully suppressed

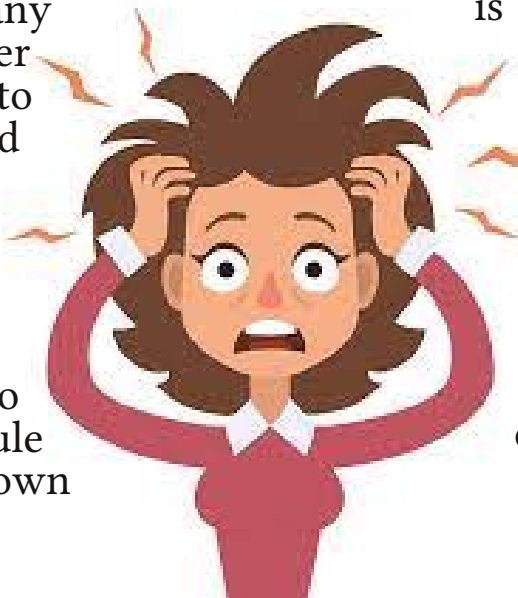
A women face many problems from her family itself. She had to follow many rules and regulations of her family as well as the society. The society had already planned some rules. If a women is failed to follow the society's rule and followed to her own

rule then she is meant to be a bad girl. People thinks that women's meant to work in the house and take care of her children and her husband and to follow the rule of the society.

The new society had a lot of developments and changes. The government passed the widow remarriage act. The society supported the women's development. But deeply the women's are facing some problems. Even though the society changed. Women's are achieved and made great progress in various fields such as science, technology, sports, cinema, arts, media, etc. Women became pilots. They lead nations. Many women became astronouts like 'Kalpana Chawla' and stepped on the moon. women became Doctors, Police officers, Engineers, IAS, etc. They are strong enough to handle the administration. Even our governor is also a women and she

is Dhraupathi Murmu. The Asian games are going in china many women players INDIA participated and won a lot of medals. 'Meera bai chanu' is one of the example.

That's a great thing

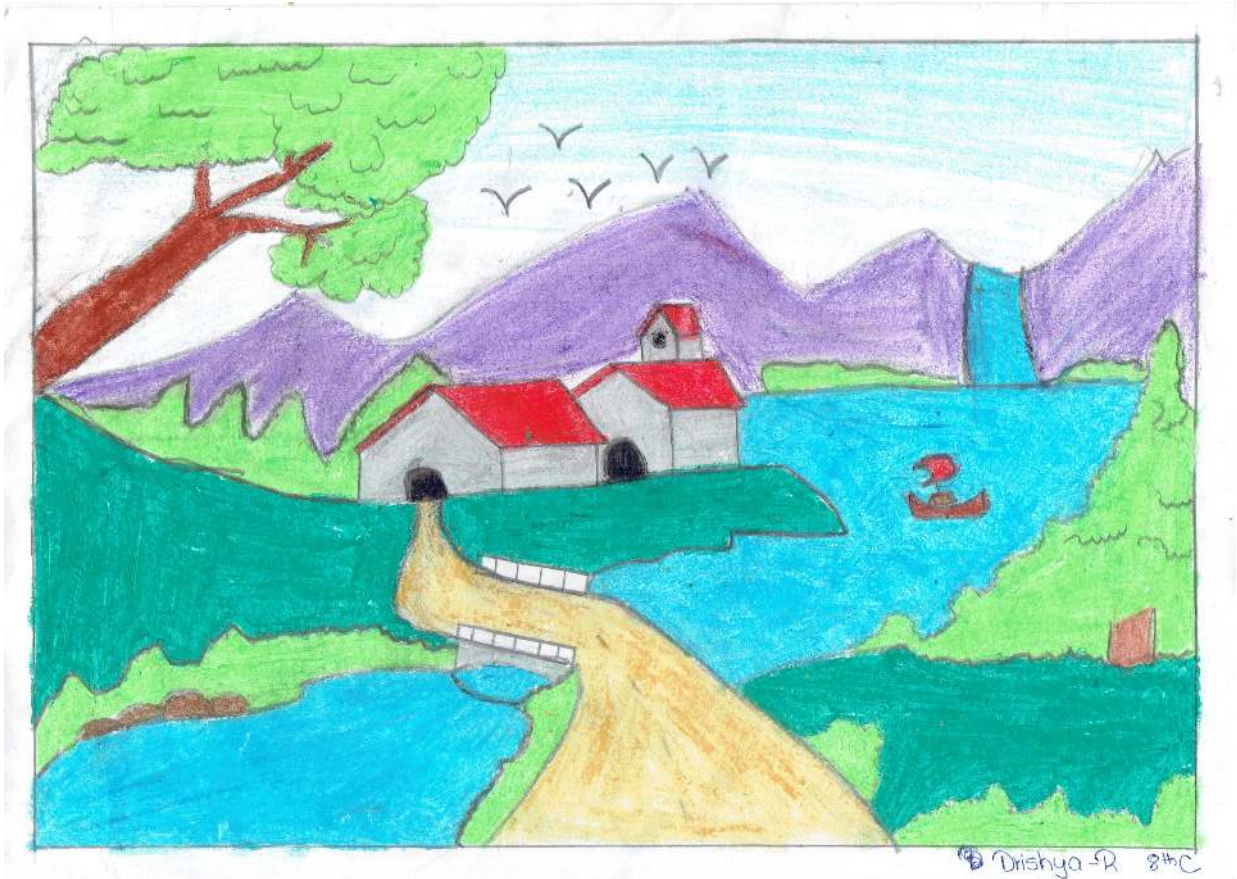
that our society has a lot of changes but still it has to develop more and more. This must to be starts from the women and her family itself. women are really talented and so strong than we think they can do multiple works in same time. She always cares her family from her heart. But some of the men's are misuses her emotion towards her family. They dominate her. She can do anything when she think but she didn't it does not mean that she is afraid of doing that. She is very strong. She won't do that because she really cares her family. A family is incomplete without a women and society is also incomplete without a women. She gives birth t the new

generation without her we can't imagine next generation

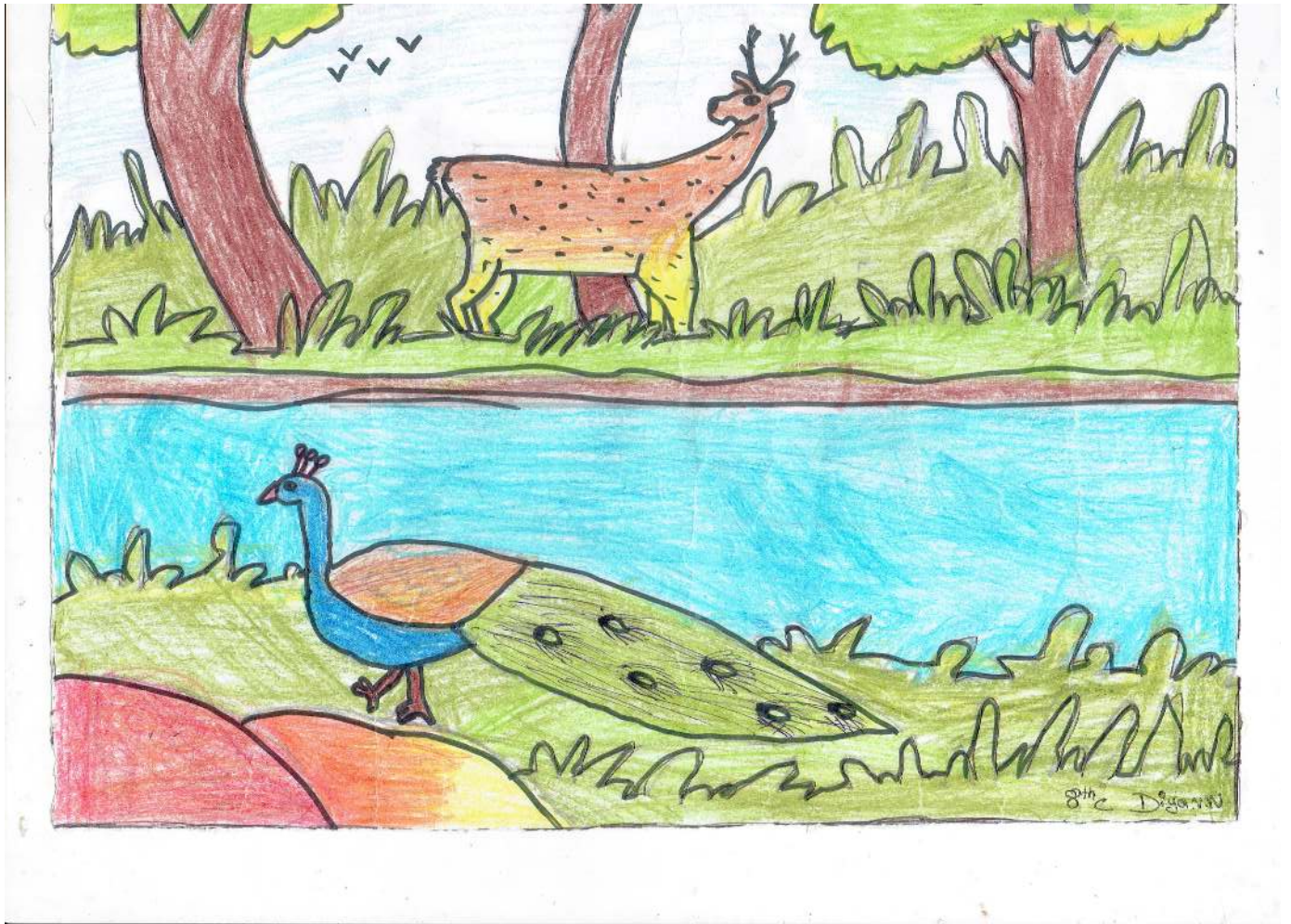
her family forces her to stop her education and to get married. This really destroys her future. Her family had to support her and they should know that women's are not meant to be dependent, they are independent. They can take care of themselves as well as her family. So her family should support her. Family's support is the only thing they all need

Women's empowerment is much needed. No one can beat a women's empowerment. She has all the power to lead even a nation. women's are the unbreakable super.

T. Prithika
10 B

Drishya R
8 C

Diya V.N

8 c